

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice Timișoara
Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

Str. Gh. Lazăr, nr.9 B
300081, Timișoara
Tel: +0256 499 334
Fax: +0256 499 335
E-mail: info.adm@dgrfptm.ro
Nr. înreg. ANSPDCP : 20012

D E C I Z I A nr. 518 /162 / 20.04.2015

privind soluționarea contestației depusă de dna. X din ..., înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr..../...2015.

DGRFP Timișoara a fost sesizată de către AJFP ... – Biroul Evidență Plătitor Persoane Fizice, cu adresa nr..../.../...2015, înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr..../...2015, asupra contestației depusă de dna. X, cu domiciliul în ..., având C.N.P.

Contestația a fost expediată prin fax, fiind înregistrată la AJFP ... sub nr. .../...2015.

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei nr. .../...2014 referitoare la obligațiile de plată accesorii, emisă de AJFP ... și vizează suma totală de ... lei reprezentând:

- ... lei – obligații fiscale accesorii aferente impozitului pe venituri din activități independente;
- ... lei – obligații fiscale accesorii aferente diferenței de impozit anual de regularizat;
- ... lei – obligații fiscale accesorii aferente contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele care realizează venituri din activități independente și persoanele care nu realizează venituri.

Contestația este autentificată, purtând semnătura dnei. X din

Contestația este considerată depusă în termenul legal prevăzut de art.207 alin.(1) din OG nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în condițiile în care prin referatul nr. .../.../...2015 cu propuneri de soluționare a contestației, organele fiscale ale AJFP ... precizează faptul că nu se poate face dovada comunicării Deciziei nr. .../...2014 referitoare la obligațiile de plată accesorii emisă de AJFP ..., în speță fiind incidente prevederile pct. 3.7 din OPANAF nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“3.7. În condițiile în care din actele dosarului cauzei nu se poate verifica respectarea termenului de depunere a contestației, iar în urma demersurilor

întreprinse nu se poate face dovada datei la care contestatorul a luat cunoștință de actul administrativ fiscal atacat, inclusiv în situația în care comunicarea prin publicitate a fost viciată prin nerespectarea procedurii în materie, aceasta va fi considerată depusă în termenul legal.”

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206, 207 și art.209 din OG nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ținând cont de dispozițiile exprese ale OPANAF nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, DGRFP Timișoara, prin Serviciul de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe pe fond asupra contestației formulată de dna. X din

I. Prin contestația formulată, dna. X din ..., susține următoarele:

În primul rând, petenta susține că decizia contestată a fost comunicată după 2 luni de la data presupusului calcul al accesoriilor. Petenta arată că trebuie avut în vedere faptul că a solicitat în mod expres să i se comunice deciziile de impunere plăți anticipate pentru anul 2012, în luna iulie 2013, cererea rămânând fără răspuns.

Petenta arată că, în anexa la decizie se precizează că sumele reprezintă penalități de întârziere, printre altele la decizia de impunere plăți anticipate nr. .../...2012, petenta susținând că decizia nu este comunicată nici până la data depunerii contestației.

Petenta arată că nu rezultă care a fost modalitatea de calcul a accesoriilor, în condițiile în care compensarea pentru pierderea fiscală aferentă anilor 2010, 2011, 2012 a fost efectuată în august 2013, deși petenta susține că a depus în termen declarațiile de venit pentru impozitul pe venitul global (IVG), înregistrând pierdere fiscală în anii 2010, 2011, 2012, 2013, 2014.

Petenta susține că, potrivit art.116 alin.(4) din Codul de procedură fiscală, compensarea operează de drept la data la care creanțele există deodată, fiind deopotrivă certe, lichide și exigibile. Este evident ca impozitul în minus stabilit pentru anii 2011, 2012 nu a fost exigibil în 12.08.2013, ci mult mai repede, drept pentru care nu puteau fi calculate dobânzi și penalități, potrivit art.122 din Codul de procedură fiscală, pentru sume care se compensează de drept potrivit prevederilor art.116 din Codul de procedură fiscală:

“Art.116 Compensarea

(1) Prin compensare se sting creanțele statului sau unităților administrativ-teritoriale ori subdiviziunilor acestora reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat cu creanțele debitorului reprezentând sume de rambursat, de restituit sau de plată de la buget, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor, cu condiția ca respectivele creanțe să fie administrate de aceeași autoritate publică.

(2) *Creanțele fiscale ale debitorului se compensează cu obligații datorate aceluiași buget, urmând ca din diferența rămasă să fie compensate obligațiile datorate altor bugeter în mod proporțional, cu respectarea condițiilor prevăzute la alin. (1).*

(3) *Creanțele fiscale rezultate din raporturi juridice vamale se compensează cu creanțele fiscale ale debitorului reprezentând sume de restituit de aceeași natură. Eventualele diferențe rămase se compensează cu alte obligații fiscale ale debitorului, în ordinea prevăzută la alin. (2).*

(4) *Dacă legea nu prevede altfel, compensarea operează de drept la data la care creanțele există deodată, fiind deopotrivă certe, lichide și eligibile.”*

“Art.122 Dobânzi și penalități de întârziere în cazul compensării

În cazul creanțelor fiscale stinse prin compensare, dobânzile și penalitățile de întârziere sau majorările de întârziere, după caz, se calculează până la data prevăzută la art.116 alin.(4).”

De asemenea petenta arată că:

- Decizia de impunere plăți anticipate din februarie 2012 (nr .../...2012 cum rezultă din decizia contestată), aferentă anului 2014, trebuia să țină seama, cel puțin pentru al doilea trimestru al anului 2012 de declarația aferentă anului 2011, depusă în termen. Ori atâta timp cât debitul principal a fost compensat cu diferența de impozit stabilită în minus, chiar și prin decizia emisă cu întârziere, petenta susține că este nelegal a se calcula penalități și dobânzi pentru pierdere fiscală, cu atât mai mult că declarația de impunere aferentă anului 2012 a fost depusă în termen cu pierdere fiscală. Regularizarea impozitului trebuia făcută până la finele anului următor, însă exigibilitatea pierderii fiscale înregistrate a fost opozabilă organului fiscal la data primirii declarației de impunere pe venitul global aferentă anului 2012. Cu atât mai mult pentru anul 2012 nu putea fi emisă o decizie de impunere plăți anticipate cu impozit de plata, deoarece pentru anii anteriori exista deja pierdere fiscală;

- Decizia de impunere plăți anticipate din februarie 2013 (nr .../...2013, cum rezultă din decizia contestată), aferentă anului 2013, trebuia să țină seama, cel puțin pentru al doilea trimestru al anului 2013 de declarația aferentă anului 2012, depusă în termen. Ori atâta timp cât debitul principal a fost compensat cu diferența de impozit stabilită în minus, chiar și prin decizia emisă cu întârziere, este nelegal a se calcula penalități și dobânzi pentru pierdere fiscală, cu atât mai mult că declarația de impunere aferentă anului 2013 a fost depusă în termen cu pierdere fiscală. Regularizarea impozitului trebuia făcută până la finele anului următor, însă exigibilitatea pierderii fiscale înregistrate a fost opozabilă organului fiscal la data primirii declarației de impunere pe venitul global aferentă anului 2013. Cu atât mai mult pentru anul 2013 nu putea fi emisă o decizie de impunere plăți anticipate cu impozit de plată, deoarece pentru anii anteriori exista deja pierdere fiscală.

Referitor la calculul accesoriilor la Decizia de impunere .../...2019, petenta arată faptul că acest calcul este eronat, având în vedere faptul că excede

perioadei de 5 ani de zile, termen al prescripției obligațiilor bugetare. Petenta susține că, în mod legal, organele fiscale aveau dreptul conform prevederilor legale de a calcula accesorii doar până la data de 09.07.2014, orice sume calculate ulterior acestei date fiind sume imputate în mod nelegal și nejustificate.

În ce privește CASS - Doc. CASS .../...2012, petenta arată faptul că acest document nu i-a fost comunicat și nu există nicio decizie privind modul de stabilire al acestor obligații, drept pentru care nu se justifica vreun calcul de penalități pentru un titlu cu caracter juridic incert și nu rezultă modul de calcul al debitului principal pentru a putea stabili caracterul cert (sau mai degrabă incert al creanței) și ca atare nu putea genera accesorii.

Cu privire la toate presupusele titluri principale generatoare de accesorii petenta menționează că nu i-au fost comunicate niciunul în mod legal, petenta susținând că afișarea pe site-ul de internet al A.N.A.F. timp de 15 zile ca nefiind o modalitate legală prevăzută de procedura civilă, neasigurând luarea la cunoștință efectivă a conținutului documentului.

Pentru toate aceste motive, petenta solicită anularea deciziei contestate ca fiind nelegală și neconformă realității.

II. Organele fiscale din cadrul AJFP ... – Biroul Evidență Plătitor Persoane Fizice, prin Decizia nr. .../...2014 referitoare la obligațiile de plată accesorii, în temeiul art.88 lit.c) și art.119 alin.(4) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au procedat la calcularea obligațiilor fiscale accesorii în sumă totală de ... lei reprezentând:

- ... lei – obligații fiscale accesorii aferente impozitului pe venituri din activități independente;
- ... lei – obligații fiscale accesorii aferente diferenței de impozit anual de regularizat;
- ... lei – obligații fiscale accesorii aferente contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele care realizează venituri din activități independente și persoanele care nu realizează venituri.

III. Având în vedere susținerile petentei, documentele existente la dosarul cauzei și prevederile legale în vigoare, invocate de către contestatoare și de către organele fiscale, se rețin următoarele:

DGRFP Timișoara a fost sesizată de către AJFP ... – Biroul Evidență Plătitor Persoane Fizice, cu adresa nr..../.../...2015, înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr..../...2015, asupra contestației depusă de dna. X, cu domiciliul în ..., având C.N.P.

Contestația a fost expediată prin fax, înregistrată la AJFP ... sub nr. .../...2015, fiind formulată împotriva Deciziei nr. .../...2014 referitoare la

obligățiile de plată accesorii, emisă de AJFP ... și vizează suma totală de ... lei reprezentând:

- ... lei – obligații fiscale accesorii aferente impozitului pe venituri din activități independente;
- ... lei – obligații fiscale accesorii aferente diferenței de impozit anual de regularizat;
- ... lei – obligații fiscale accesorii aferente contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele care realizează venituri din activități independente și persoanele care nu realizează venituri,

petenta susținând că:

-în anexa la decizie se precizează că sumele reprezintă penalități de întârziere, printre altele la decizia de impunere plăți anticipate nr. .../...2012, decizie necomunicată nici până la data depunerii contestației;

-nu rezultă care a fost modalitatea de calcul a accesoriilor, în condițiile în care compensarea pentru pierderea fiscală aferentă anilor 2010, 2011, 2012 a fost efectuată în august 2013, deși petenta susține că a depus în termen declarațiile de venit pentru impozitul pe venitul global (IVG), înregistrând pierdere fiscală în anii 2010, 2011, 2012, 2013, 2014;

-potrivit art.116 alin.(4) din Codul de procedură fiscală, compensarea operează de drept la data la care creanțele există deodată, fiind deopotrivă certe, lichide și exigibile. Este evident ca impozitul în minus stabilit pentru anii 2011, 2012 nu a fost exigibil în 12.08.2013, ci mult mai repede, drept pentru care nu puteau fi calculate dobânzi și penalități, potrivit art.122 din Codul de procedură fiscală, pentru sume care se compensează de drept potrivit prevederilor art.116 din Codul de procedură fiscală;

-referitor la calculul accesoriilor la Decizia de impunere nr. .../...2019, petenta arată faptul că acest calcul este eronat, având în vedere faptul că excede perioadei de 5 ani de zile, termen al prescripției obligațiilor bugetare;

-referitor la calculul accesoriilor aferente CASS - Doc. CASS nr. .../...2012, că acest document nu i-a fost comunicat și nu există nicio decizie privind modul de stabilire al acestor obligații;

-cu privire la toate presupusele titluri principale generatoare de accesorii petenta menționează că nu i-au fost comunicate niciunul în mod legal, petenta susținând că afișarea pe site-ul de internet al A.N.A.F. timp de 15 zile, nu este o modalitate legală prevăzută de procedura civilă, neasigurând luarea la cunoștință efectivă a conținutului documentului.

Cauza supusă soluționării este dacă DGRFP Timișoara, prin Serviciul de Soluționare a Contestațiilor se poate pronunța pe fondul cauzei, în condițiile în care, documentele existente la dosar nu sunt de natură să clarifice complet și clar situația contribuabilei.

În fapt, organele fiscale din cadrul AJFP ... – Biroul Evidență Plătitor Persoane Fizice, prin Decizia nr. .../...2014 referitoare la obligațiile de plată

accesorii, în temeiul art.88 lit.c) și art.119 alin.(4) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au procedat la calcularea obligațiilor fiscale accesorii în sumă totală de ... lei reprezentând:

- ... lei – obligații fiscale accesorii aferente impozitului pe venituri din activități independente;
- ... lei – obligații fiscale accesorii aferente diferenței de impozit anual de regularizat;
- ... lei – obligații fiscale accesorii aferente contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele care realizează venituri din activități independente și persoanele care nu realizează venituri.

În cauza analizată, se reține că AJFP ... – Biroul Evidență Plătitor Persoane Fizice, prin Decizia nr. .../...2014 referitoare la obligațiile de plată accesorii, a calculat pentru perioada 31.12.2013 - 31.12.2014, dobânzi în sumă totală de ... lei, conform anexei la decizia, astfel:

cod	Document prin care s-a individualizat suma de plată	Categoria de sumă	Perioada	Suma debit	Zile/ Luni	Cota	Suma accesoriu
51	.../...2012	dobândă				0,04%	
51	.../...2012	dobândă				0,03%	
51	.../...2012	dobândă				0,04%	
51	.../...2012	dobândă				0,03%	
51	.../...2013	dobândă				0,03%	
63	.../...2009	dobândă				0,04%	
63	.../...2009	dobândă				0,03%	
111	.../...2012	dobândă				0,04%	
111	.../...2012	dobândă				0,03%	
111	.../...2012	dobândă				0,03%	
111	.../...2013	dobândă				0,03%	
TOTAL							

Trebuie subliniat faptul că, documentele precizate în anexa la decizia nr. .../...2014, respectiv nr. .../...2012, nr. .../...2013, nr. .../...2009, nr. .../...2012 și nr. .../...2013, prin care au fost individualizate debitele generatoare ale obligațiilor fiscale accesorii în discuție, nu se regăsesc la dosarul cauzei.

Din documentele existente la dosarul contestației nu se face dovada că organele fiscale au comunicat, cu respectarea legislației fiscale în vigoare, documentele precizate în anexa la decizie, prin care să i se aducă la cunoștință petentei despre existența unor obligații fiscale în sarcina sa.

Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, conform OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se precizează că:

*„Art.119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere
(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.*

„art.120 Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv”.

În drept, în speță sunt incidente prevederile art.53, coroborat cu art.82 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare precizează:

“Art.53 Un contribuabil care desfășoară o activitate independentă are obligația să efectueze plăți anticipate în contul impozitului anual datorat la bugetul de stat, potrivit art.82, cu excepția [...]”

“Art.82 Stabilirea plăților anticipate de impozit

(2) Plățile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent pe fiecare sursă de venit, luându-se ca baza de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz, prin emiterea unei decizii care se comunică contribuabililor, potrivit legii. În cazul impunerilor efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin.(3), contribuabilii au obligația efectuării plăților anticipate la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al anului precedent. Diferența dintre impozitul anual calculat asupra venitului net realizat în anul precedent și suma reprezentând plăți anticipate datorate de contribuabil la nivelul trimestrului IV din anul anterior se repartizează pe termenele de plată următoare din cadrul anului fiscal.[...]

(3) Plățile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru [...]”

De asemenea potrivit dispozițiilor art.85, art.86, art.111, art.114 și art.115 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, se precizează:

“Art.85 Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art.82 alin.(2) și art.86 alin.(4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”

“Art.86 (6) Decizia de impunere și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii constituie și înștiințări de plată, de la data comunicării acestora, în condițiile în care se stabilesc sume de plată.”

“Art.111 (1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.

(2) Pentru diferențele de obligații fiscale principale și pentru obligațiile fiscale accesorii, stabilite potrivit legii, termenul de plată se stabilește în funcție de data comunicării acestora [...]”

În ceea ce privește comunicarea actelor administrative, sunt aplicabile prevederile art.45 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează că:

“Art.45 Opozabilitatea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului sau la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii.

(2) *Actul administrativ fiscal ce nu a fost comunicat potrivit art.44 nu este opozabil contribuabilului și nu produce niciun efect juridic”.*

Din textul de lege citat, rezultă că actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului sau la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii.

Potrivit art.44 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se precizează că:

“ART. 44 Comunicarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului căruia îi este destinat. În situația contribuabililor fără domiciliu fiscal în România, care și-au desemnat împuternicit potrivit art.18 alin.(4), precum și în situația numirii unui curator fiscal, în condițiile art.19, actul administrativ fiscal se comunică împuternicitului sau curatorului, după caz.

(2) Actul administrativ fiscal se comunică prin remiterea acestuia contribuabilului/împuternicitului, dacă se asigură primirea sub semnătură a actului administrativ fiscal sau prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(2¹) Actul administrativ fiscal poate fi comunicat și prin alte mijloace cum sunt fax, e-mail sau alte mijloace electronice de transmitere la distanță, dacă se asigură transmiterea textului actului administrativ fiscal și confirmarea primirii acestuia și dacă contribuabilul a solicitat expres acest lucru.

(2²) În cazul în care comunicarea potrivit alin. (2) sau (2¹), după caz, nu a fost posibilă, aceasta se realizează prin publicitate.

(3) Comunicarea prin publicitate se face prin afișarea, concomitent, la sediul organului fiscal emitent și pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a unui anunț în care se menționează că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului. În cazul actelor administrative emise de organele fiscale prevăzute la art.35, afișarea se face, concomitent, la sediul acestora și pe pagina de internet a autorității administrației publice locale respective. În lipsa paginii de internet proprii, publicitatea se face pe pagina de internet a consiliului județean. În toate cazurile, actul administrativ fiscal se consideră comunicat în termen de 15 zile de la data afișării anunțului.

(4) Dispozițiile Codului de procedură civilă privind comunicarea actelor de procedură sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Astfel, în ceea ce privește accesoriile aferente plăților anticipate în contul impozitul pe venit, diferențelor de impozit anual de regularizat și contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele care realizează venituri din activități independente, individualizate ca obligații de plată prin decizia nr..../...2014, din documentele existente la dosarul cauzei nu se poate analiza dacă aceste accesorii sunt datorate sau nu, dacă perioadă de calcul a fost corectă, întrucât nu se poate stabili modul în care actele administrative fiscale prin care au fost individualizate debitele principale de plată au fost comunicate petentei, respectiv dacă persoana impozabilă avea cunoștință de titlul de creanță privind

plățile anticipate cu titlu de impozit pe venit, de titlul de creanță privind contribuțiile de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele care realizează venituri din activități independente, precum și eventuale titluri de creanță privind diferențe de impozit anual de regularizat.

De asemenea referitor la argumentele invocate de petentă în susținerea cauzei, se reține că legiuitorul a reglementat noțiunea de opozabilitate a actului administrativ fiscal și data de la care un act administrativ fiscal produce efecte.

Așadar momentul de la care un act administrativ fiscal produce efecte este data comunicării sau o dată ulterioară precizată în cuprinsul actului, iar actul administrativ care nu a fost comunicat nu produce niciun efect, cuantumul accesoriilor depinzând de data de la care se comunică deciziile de impunere pentru plăți anticipate, deciziile pentru diferențe de impozit anual de regularizat și deciziile pentru contribuțiile de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele care realizează venituri din activități independente, etc..

Pe cale de consecință, în condițiile în care organele fiscale nu fac dovada comunicării actelor administrative fiscale, organele de soluționarea a contestației nu pot analiza modul în care actele administrative fiscale prin care au fost individualizate debitele principale de plată, au fost comunicate petentei, accesoriile urmează a fi recalulate avându-se în vedere opozabilitatea actelor administrative fiscale.

De asemenea în conținutul contestației, petenta arată că referitor la calculul accesoriilor la Decizia de impunere nr. .../...2019, faptul că acest calcul este eronat, având în vedere faptul că excede perioadei de 5 ani de zile, termen de prescripție pentru obligațiilor bugetare.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.91 alin.(1) și (2) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în care se precizează:

“Art. 91 Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligații fiscale:

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepții cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin.(1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art.23, dacă legea nu dispune altfel.”

În conformitate cu prevederile art.23 din același act normativ:

“Nașterea creanțelor și obligațiilor fiscale:

(1) Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligație fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează.

(2) Potrivit alin.(1) se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată”

Din contextul prevederilor legale precizate mai sus rezultă că dreptul organelor fiscale de a stabili impozite și taxe se prescrie în termen de 5 ani, iar termenul de prescripție începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care se naște creanța fiscală.

Totodată în conformitate cu prevederile art.92 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Termenele prevăzute la art.91 se întrerup și se suspendă în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune potrivit dreptului comun.”

Astfel, potrivit art.16 din Decretul nr.167/1958 care reglementează dreptul comun cu privire la prescripția extinctivă se stipulează:

“Art.16 Prescripția se întrerupe:

c) printr-un act începător de executare.”

Potrivit prevederilor legale mai sus menționate se reține că termenele de prescripție se întrerup ori de câte ori intervine un act de executare (spre exemplu atunci când se emite o decizie de impunere, un titlu executoriu, o somație).

Astfel, atunci când se emit somații, titluri executorii, decizii de impunere, decizii de calcul accesorii în interiorul termenului de prescripție de 5 ani, termenele de prescripție se întrerup și începe să curgă o nouă prescripție.

Pe cale de consecință, în condițiile în care organele fiscale nu fac dovada respectării termenului de prescripție, din documentele existente la dosarul cauzei, organele de soluționare a contestației nu se pot pronunța asupra termenului de prescripție, urmând ca organele fiscale să verifice dacă s-au emis și comunicat legal, acte de executare sau alte titlurile executorii, momente în care de fiecare dată a început să curgă un alt termen de prescripție de 5 ani, iar accesoriile urmează a fi recalulate avându-se în vedere și termenele de prescripție.

Din toate documentele existente la dosarul cauzei și analizând actul atacat prin prisma dispozițiilor legale incidente în materie de creanță fiscală și obligație fiscală corelativă, organul de soluționare nu poate să-și formeze o părere clară și fundamentată privind temeinicia modului de calcul al obligațiilor fiscale accesorii.

În consecință, DGRFP Timișoara - Serviciul de Soluționare a Contestațiilor va face aplicațiunea prevederilor art.216 alin.(3) și alin.(3¹) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“ART. 216 Soluții asupra contestației

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

(3[^]1) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare”,

și având în vedere faptul că în legătură cu explicitarea acestui articol, prin OPANAF nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se prevede că:
„11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. ...”,

urmând a se desființa Decizia nr. .../...2014 referitoare la obligațiile de plată accesorii, organul fiscal urmând să reanalizeze calculul de obligații fiscale accesorii, în funcție de prevederile legale învederate, toate datele existente în baza de date din evidența pe plătitor și a documentelor existente în dosarul fiscal al contribuabilului.

Pentru considerentele mai sus prezentate, în temeiul OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a OPANAF nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, în baza referatului nr.12225 / 17.04.2015 se

D E C I D E :

1. Desființarea Deciziei nr. .../...2014 referitoare la obligațiile de plată accesorii, emisă de AJFP ..., pentru suma totală de ... lei reprezentând:

- ... lei – obligații fiscale accesorii aferente impozitului pe venituri din activități independente;
- ... lei – obligații fiscale accesorii aferente diferenței de impozit anual de regularizat;
- ... lei – obligații fiscale accesorii aferente contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele care realizează venituri din

activități independente și persoanele care nu realizează venituri,

urmând ca organul fiscal să reanalizeze calculul de obligații fiscale accesorii, în funcție de prevederile legale învederate, toate datele existente în baza de date din evidența pe plătitor și a tuturor documentelor existente în dosarul fiscal al contribuabilului.

2. Prezenta decizie se comunică la:

- dna. X din ...;
- A.J.F.P. ... – Biroul Evidență Plătitor Persoane Fizice, cu aplicarea prevederilor pct.7.6. din OPANAF nr.2906/2014.

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,

...